25/06/2021

Ο Άγιος Νικήτας προστάτης των Ελλήνων Εφέδρων Αξιωματικών

/ Επικαιρότητα

Την πρόταση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συνδέσμων Εφέδρων Αξιωματικών και την εισήγηση της Συνοδικής Επιτροπής επί της Θείας Λατρείας και του Ποιμαντικού Έργου, την ανακήρυξη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα ως προστάτου των Ελλήνων Εφέδρων Αξιωματικών ενέκρινε με απόφαση της η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Κάθε χρόνο στις 15 Σεπτεμβρίου, ημέρα μνήμης του Αγίου, οι κατά τόπους Σύνδεσμοι Εφέδρων Αξιωματικών τιμούν τον προστάτη Άγιο τους ο οποίος και δια Συνοδικής Απόφασης κατέστη και από την Εκκλησία της Ελλάδος ως ο προστάτης Άγιος ενός θεσμού με τεράστια προσφορά στους εθνικούς αγώνες της πατρίδος

και το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Μάλιστα, η Εκκλησία της Ελλάδος έχει την ιδιαίτερη τιμή να έχει πολλούς κληρικούς οι οποίοι υπηρέτησαν ως Έφεδροι Αξιωματικοί τη θητεία τους, αλλά και Αρχιερείς όπως τον Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικόλαο και τον Μητροπολίτη Λαρίσης κ. Ιερώνυμο.

Ο βίος του Αγίου Νικήτα

Ο Άγιος Νικήτας γεννήθηκε από γονείς ευγενείς και πλουσίους. Από παιδί διδάχτηκε τη χριστιανική πίστη από τον επίσκοπο Θεόφιλο, η οποία τον βοήθησε να διαμορφώσει σταθερή και ολοκληρωμένη προσωπικότητα, με σωφροσύνη και υπακοή στο θέλημα του Θεού, όπως βιώνεται μέσα στο Ιερό Ευαγγέλιο και τη ζωή της Εκκλησίας.

Ανέπτυξε πλούσια πνευματική δράση και διάδωσε με πολλή ζήλο και διάκριση τη διδασκαλία του αναστημένου Ιησού Χριστού.

Για τη χριστιανική δράση που ανέπτυξε, συνελήφθη από τον ηγεμόνα Αθανάσιο, ο οποίος προσπάθησε να τον κάνει να αρνηθεί την πίστη του στον αληθινό Τριαδικό Θεό. Ο Άγιος Νικήτας δε φοβήθηκε να ομολογήσει ότι ήταν χριστιανός, αφού μέσα του ήταν πεπληρωμένος από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Ο ηγεμόνας εξαγριώθηκε και, με αλαζονεία και εγωϊσμό, διέταξε να τον βασανίσουν με ποικίλους τρόπους, με αποτέλεσμα να βρει φρικτό θάνατο. Το σώμα του όμως έμεινε ανέπαφο από τις φλόγες, κι έτσι το πήρε κάποιος χριστιανός και το διαφύλαξε σε θήκη, με επίγνωση ότι ο άνθρωπος εξαγιάζεται ως ψυχοσωματική οντότητα, γιατί το σώμα μας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος.

Η αγαθή και ενσυνείδητη διάθεση του ανθρώπου, η διακριτική σχέση με την Εκκλησία και τον κόσμο, καθώς και η θυσιαστική πορεία της επίγειας ζωής του, με αγάπη και κατανόηση προς το συνάνθρωπο, ανταμείβεται από το Θεό με τρόπο θαυμαστό και ωφέλιμο πέρα από τα όρια του πεπερασμένου ανθρώπου.

Φωτογραφία αρχείου Σ.Ε.Α.Ν. Σερρών